

[Axel Ivan Pedersen.]

Vi har i udvalget fået en skriftlig henvendelse fra De danske Patentagenters Forening, kaldet Patentagentforeningen, og denne henvendelse er optrykt som bilag i betænkningen.

På samme tidspunkt som udvalget var færdig med sit arbejde og havde besluttet at afgive betænkning og godkendt betænkningens ordlyd, fik udvalget en skriftlig henvendelse fra Industrirådet. Jeg vil i den anledning gerne gøre den enkelte bemærkning, at jeg synes, det er urimelige vilkår, Industrirådet hermed har villet give folketingsudvalget og for så vidt også departementet ved på så sent et tidspunkt at fremsende sin henvendelse. Lovforslaget blev fremsat af handelsministeren den 6. februar, og først 2½ måned efter fandt Industrirådet sig foranlediget til at fremkomme med sin skrivelse. Nu var der ikke noget epokegørende i denne nye henvendelse, i så fald kunne den jo have givet anledning til en væsentlig forsinkelse af udvalgsarbejdet, hvad jeg mener ville være urimeligt; når der i henvendelsen kun var tale om et genoptryk af synspunkter, som Industrirådet havde fremsat 4 år tilbage i tiden, forekommer det mig ikke rimeligt, at man skulle vente i 2½ måned for at kunne nå så vidt som at afsende det pågældende brev.

I betænkningen har ministeren stillet et ændringsforslag til § 49, et ændringsforslag, som vi har godkendt, og som vi vil stemme for. Det er jo almindeligt, at ved ny lovgivning behandles sager, som er rejst under gammel lovgivning, efter denne gamle lovgivning, og således er det også i tilfældet her, hvor der er tale om mønsteransøgninger, som er indsendt før den nye lov bliver vedtaget. Men i henhold til, som det så fint hedder, Pariserkonventionens Lissabontekst er den nye lovgivning indrettet således, at de afgifter, som måtte være at betale for udnyttelse af rettigheder, kan man få 6 måneders kredit på, mens man efter den gamle lov kun fik 3 måneder. Ministeren har fundet det rigtigt, og udvalget har tilsluttet sig, at på dette område vil den nye lovs bestemmelse om 6 måneder også være gældende for sager, som er rejst under den gamle lovgivning.

Under forslaget første behandling rejste mit partis ordfører spørgsmålet om arbejdstagerens rettigheder i forbindelse med møn-

stre, og man har i udvalget nærmere uddybet disse synspunkter, således at de dér har givet anledning til nogen drøftelse. Udvalget er enig i det, som er indeholdt i § 1, stk. 2, og som går ud på, at den, som har frembragt et mønster, har eneret på dette mønster. Når jeg sammenholder det med, hvad der yderligere står i § 10, stk. 2, om, at der i en ansøgning om registrering af et mønster skal angives, hvem der har frembragt mønsteret, har vi i udvalget ment — og det ville jeg da gerne, om ministeren kunne bekræfte — at så måtte arbejdstagerens interesse ligesom i loven om arbejdstageres patentrettigheder være tilstrækkelig dækket. Jeg indrømmer, at det kan være et meget, meget vanskeligt område at lovgive mere præcist på, end der er gjort her, og jeg vil da også gerne sige, at den sidste sætning i § 10, stk. 2, hvori der står:

„Søges registrering af en anden end den, der har frembragt mønsteret, skal ansøgeren godtgøre sin ret til dette“, kan bringe en lille smule tvivl ind i éns sind, om noget sådant altid sker. Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, om der findes et eller andet administrativt apparat, igennem hvilket man kan, om jeg så må sige, i nogen grad kontrollere, om en sådan bestemmelse bliver overholdt.

Jeg skal med disse bemærkninger på vort partis vegne anbefale, at vi stemmer for ændringsforslaget og for lovforslagets overgang til tredje behandling.

Hans Kjær: Som formand for det udvalg, der har arbejdet med denne lovgivning, skal jeg kun gøre få bemærkninger. På baggrund af lovforslagets størrelse og komplicerede karakter er det måske blevet hurtigere færdigt, end man kunne forudse. Dette er sket på baggrund af den arbejdsform, som vi med velvillig assistance fra handelsministeren har fået lejlighed til at gennemføre, og som jeg her gerne vil takke handelsministeren for.

Industrirådets henvendelse er, som hr. Axel Ivan Pedersen har nævnt det, kommet sent frem, men den vil naturligvis blive gjort til genstand for behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling. Der er indkaldt til møde derom.

Til slut skal jeg kun understrege, at det er et enigt udvalg, der indstiller forslaget til